

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt II. Instructiones aliæ pro iuvandis Orientalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

tantur, linguarum, literarum, aliarumque scientiarum ediscenda gratia: quos Romæ benignissime recipiendos admonebunt, Græcos in Collegio Græco & alios in Collegio nationum ultramarinarum, ac ibi amicè tractandos, & educandos: & quod amplius est, cum conversatione rituum ipsorum, ut nimirum postquam bene instructi fuerint, & eruditi ad utilitatem, ac emolumentum earundem nationum, in suam singuli patriam revertantur. Illud autem maximè advertendum, ut sint bonæ indolis adolescentes, bonisque moribus imbuti, apti, dociles, acque ingenii perspicaces, quique principia quædam linguarum habeant, & ætatis sint convenientis, Græci videlicet à duodecimo anno ætatis usque decimum quintum, vel decimum sextum ad summum: aliarum vero nationum à duodecimo, usque ad decimum octavum annum aut vigesimum, qui cum transmittendi fuerint, securè & mercatorio more diligentè cura navibus committantur.

Curabunt deinde libros aliquos Græco, Arabico, Chaldæo vel aliis illarum nationum linguis conscriptos secum portare, professiones etiam sanctæ fidei, non solum Latino idiomate, sed in lingua Græca, Arabica, Chaldæa: doctrinam quoque Christianam, lingua Illyrica & characteræ Italico: quæ & alia similia opera Romæ typis excusa facilè invenientur.

C A P V T II.

Instructiones aliæ pro juvandis Orientalibus.

Guardianus, una cum Religiosis Familiæ Franciscanæ Hierosolymis degentibus, citra dubium plura præstare posse, quæ ad summam DEI gloriam, haud exiguum sanctæ Romanæ Ecclesiæ obsequium atque omnium propè Orientalium spirituale profectum, & animarum salutem non modicum conducerent.

Cum in Dominico Sepulchro immorentur Religiosi septem diversarum nationum Schismatis labe infecti, ut sunt, Græci Georgiani, Abyssini, Armeni, Jacobitæ, Copti, Soriani, Maronitæ: operæ pretium erit, hos in primis omni studio & industria ad veram sanctæ Ecclesiæ unionem reducere, quibus post veluti apertissimis instrumentis, eorundem pariter nationes in viam rectam dirigantur.

Sicuti omnes isti Religiosi, vitæ auctoritate eludent, idcirco Religiosi Latini, eosdem probatoris ac sanctioris vitæ exemplo præcellere contendunt: quo majoris faciant sanctam Romanam Ecclesiam, cujus hi partes agunt, ut similiter alios sincero vivendi modo ad vitæ melioris frugem, & avitæ Religionis normam pertrahant: præbunt autem illos, tum in virtutibus, tum vel maximè in servitio, & cultu divino.

Denique ut facilius animi eorum conciliantur, operæ pretium erit, quam optimè erga illos affici, cum omni honoris respectu, & obsequiorum prompta exhibitione: ut congerant carbones ignis super capita eorum.

Majoris ergo profectus gratia, Religiosi discretione, prudentia, & humanitate cæteris præstantiores, faciliusque ingenii feligendi, quibus Guardianus, cum aliarum nationum Religiosis, communicationem persuadeat ea ratione, ut cuius nationi unus pluresque deputentur.

Modus vero agendi cum ipsis erit ejusmodi: ut nimirum captata eorundem benevolentia, etiam ritibus ipsorum præposteris non nihil conniveatur, bona autem illorum opera hand mediocri estimatione censeantur, D. Pauli Apostoli instar ad Corinthios scribentis. Accedet insuper omnis diligentia, qua & eorum opiniones advertantur & terrore temporalium, spiritualiumve status iis nationibus proprius cautè eliciatur, & conditiones tum naturales, tum morales perdiscantur, atque, ut verbo absolvam, ut præcipuo studio cujusvis nationis status & mores plenè, quo ad fieri licebit, comprehendantur. Quæ, ut rectius ac majori cum fructu præagantur, necessarium erit, quemque Religiosorum in id opus incumbendum, sedula lectione Auctores de natione scribentes, quam quilibet ad sententiam faniorem perducere molitur, ante evolvisse, verum ante singula, ipsimet errores errorumque fundamenta, integræque historia: penitus inspectiende, sine quibus vix, aut ne vix quidem ullus poterit expectari profectus.

Ostendendum etiam, Ecclesiam Romanam probare ac indulgere, ut quævis Ecclesiæ propriis adhaereat ritibus ac caeremoniis, quippe cum Schismatici propriorum rituum tenacissimi sint. Ne ipsos eorum perditionum ingruens aliqua suspicio ab Ecclesiæ Romana alienet & avertat, oportet unè laborandum, ut se in propriis caeremoniis infectandis conservandos esse persuadeantur.

Exemplis deinde ac historiis antiquis primitivæ Ecclesiæ, sanctorumque Patrum præteritorum temporum, iis aperienda auctoritas, ac summi Pontificis in præsentiarum usque continuata potestas explananda: quodque calamitates universæ, Tyrannorum furor, ac quævis persecutorum procellæ in Ecclesiæ Catholicam insurgentes Pontificum obedientia suppressæ hæcenus semper evanuerint.

In emendandis vero ipsorum erroribus, cum leniter, tum modè se procedendum, ne scilicet apertè nimis convincantur, vel acerbius urgeantur, sed suavi reprehensione, rationes & auctoritates addantur subinde, ut sic facilius eorum mentes ac responsiones percipiantur. Quare opus esse duxerim, antiquiorum SS. Patrum & Doctorum prænosse nomina, nempe qui in cujusvis nationis majorem estimationem cadunt, ut doctrinarum eorundem habita noverit, inde argumenta sumantur, lenius tamen, omni disputationis acerbitate seclusa: nationes enim istæ, & præsertim Religiosi suorum rituum, & sectarum tenacissimi, ac in erroribus pertinaces, salutis suæ studiosos, præstigias sibi imponere velle falso augurantur. Ulterius etiam, de pluribus simul erroribus non sunt coarguendi, sed de uno, deinde altero, iisque evidentioribus & nullatenus tolerandis: plura namque, quantumvis nihil decoris aut venustatis habeant, apud eos tamen ferenda erunt.

Maronitæ sanctæ Romanæ Ecclesiæ unitis congratulandum, & in fide sanctæ Romanæ Ecclesiæ confirmandi. Verum cum creditu sit facile, complures eorum antiquis erroribus adhuc nuntium non remisisse, opera ponenda, quò iisdem rejectis Catholicæ veritatis reddantur capaces.

Georgiani quoque, & his ad resipiscentiam procliviores Armeni summa cura, familiari tamen tractu, ad Ecclesiæ Romanæ unionem invitandi.

Æthiopes autem & Abyssini, ad Catholicorum

Modus agendi cum Schismaticis.

Maronitæ.

Georgiani. Armeni. Æthiopes. Abyssini.

rum ritus, summiq[ue] Pontificis recognitionem, velut capitis sui, suapte sponte magnopere aspirantes; propter Nicæni tamen Concilii dispositionem dubii, quo cautum fuit in Ecclesiæ Patriarchalis distributione, Æthiopiæ Alexandrinæ subdi Ecclesiæ, à cuius Patriarcha, *Abunam* quendam sic nuncupatum, Schismatis semper labe infectum, assignatum sibi agnoscerent Patriarcham: diligentissimè, & haud vulgari prudentia erunt dilucidandi, ostendendumque, duos haberi Alexandriæ Patriarchas, Græcum alterum, alterum Coptum, eodemque fundamento Schismatis, quo Græcum Patriarcham rejiciunt, simili in idem errore Coptum inquinatum, nusquam ut Patriarcham debere circumplecti. Insuper cum uterque, & Græcus & Coptus, Turcarum dominio subsit, idcirco summus Pontifex eos hucusque ab erroribus quibus contaminantur pro libitu vendicare nequivit. Accedit, quòd cum ob Schisma falso Patriarcharum nomine insigniti sint, Ecclesia Romana semper Alexandrinæ de vero, Catholico insignique eruditione exculto Patriarcha providet, quem, ubi Nicæni Concilii decreta ritè sequuntur, pro vero Patriarcha Alexandrino, Romæ ob Alexandriam à Turcis interceptam residente, & ob Alexandrinum ibidem Patriarcham Schismate notatum, recipere tenentur.

Ultimò tandem, quicquid in dictis nationibus, Catholice fidei dilationis, & incrementi accesserit, totum plenè & sincerè, sanctæ Apostolicæ Sedi transferatur, quo, quid ulterius factò opus fuerit, maturè decernere & statuere valeat.

C A P V T III.

De quibus præcipuè tam in fide, quàm in moribus, interrogandi & instruendi videantur Christiani Orientales, qui volunt profiteri sanctam Fidem Catholicam, seu redire ad unitatem sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & detestari ac abjurare errores & hæreses, plus minùsve pro prudentia Theologi interrogantis.

DE DEO & ejus unitate.

De Trinitate personarum.

An in personis deum majoritas aliqua vel æqualitas.

De Patris paternitate, de Filii filiatione, & Spiritus sancti processione, seu spiratione.

An Filius sit cœternus, cœessentialis, & per omnia cœqualis Patri?

De Spiritu sancto, An sit cœternus, cœqualis & cœessentialis Patri & Filio?

De Spiritu sancto, A quo procedat, an à Patre tantum, vel à Patre & Filio, an ab uno vel pluribus principiis?

Quæ persona fuerit incarnata?

De Christi incarnatione.

De ejus naturis, an una, an plures.

Item de voluntatibus & operationibus Christi, an una, an plures?

Quid sentiat de illa natura, quam dicunt aliqui Orientales resultare ex duabus, & sic de una voluntate & operatione?

Thom. à Iesu Opr. Tom. I.

De libris Canonice sacre Scripturæ, qui, & quot?

De sacris Generalibus Conciliis, & quid unumquodque eorum damnavit?

De Concilio Ephesino, & Chalcedonensi, quid sentiat?

Quid item de S. Leone Papa primo?

An B. Virgo MARIA Mater Domini nostri JESU Christi, dicenda sit DEI genitrix, seu Mater DEI?

De Hymno Trifoglio, quomodo dicatur; An in fine ei addatur: Qui crucifixus est pro nobis miserere nobis?

Quid sentiat de Nestorio olim Constantinopolitano Episcopo?

Quid de Dioscoro olim Episcopo Alexandrino, & Euryche olim Presbytero Constantinopolitano, & Severo olim Episcopo Antiocheno?

Quid item de Cyro olim Alexandrino, & de Sergio Pyrrho, Petro, & Paulo olim Constantinopolitanis: & Macario olim Antiocheno Episcopo, & aliis similibus hæresiarchis & hæreticis, in Sacris Ephesina prima, & Chalcedonensi quinta & sexta Synodis & in Concilio Romano sub S. Martino Papa primo, & aliis generalibus Conciliis damnatis: quos in interrogans non vocet, aut dicat tales esse, ne pudorem incutiat interrogatis, aut eos retrahat à veritatis confessione.

De aliis Oecumenicis & generalibus Conciliis auctoritate sanctæ Romanæ Ecclesiæ confirmatis, & præcipue de Florentino.

De Sacramentis & eorum numero.

Quid unumquodque eorum contineat?

De effectu, de materia, de forma, ministro, & intentione eadentis, & suscipientis.

Specialiter verò de Baptismo parvulorum, & quot dies nati baptizentur?

De Sacramento Confirmationis, & quæ sit materia, & quomodo consecretur, & à quo & quando renovetur Chrisma, & an quotannis?

De Ministro, an solus Episcopus?

De forma.

De Sacramento Ordinis, quot Ordines habeantur, qui item sacri?

De tempore & modo ordinandi.

De ætate ordinandorum.

In Missa quæ sint verba Consecrationis Corporis & Sanguinis Christi?

An apud suos in azymo vel fermentato panis offeratur?

An cum vino misceatur aqua?

Quid sentiat de offerentibus in azymis?

De Communione Clericorum, aut Presbyterorum non celebrantium, & populi, & an sub utraque specie?

De forma cujuslibet Ordinis.

De Simonia, præcipuè de illis, qui pecuniis aut conventionibus, aut alio humano studio, & favore ordinantur in Diaconos, Presbyteros, eliguntur aut confirmantur in Episcopos, Archiepiscopos & Patriarchas respectivè.

Quam auctoritatem accipiant in Ecclesiis ad quas ordinantur à Tyranno Turcarum, vel Persarum, aut alio Principe infideli?

De Matrimonio, an apud eos sit Sacramentum?

Cujus ætatis esse debeant, qui aliud contrahunt, ac quibus ritibus, vel ceremoniis.

An inter consanguineos & affines, vel quoto gradu?

An admittant repudium, vel divortium?

An vivente prima uxore aliquo casu aliam ducere